VRELO SVETOG JOVANA - MakreÅ¡ane

Autor Ljuba
Thursday, 08 July 2010

VRELO SVETOG JOVANA 07.07.2010. godine u Manastiru Svetog Jovana u ataru sela MakreÅ¡ane, u okviruÂ celodnevne manifestacija obeleÅ¾avanja rodjenja Sv. Jovana Krstitelja izveden jeÂ kulturno-umetniÄ•ki program VRELO SVETOG JOVANA u zajedniÄ•koj organizaciji MZ MakreÅ¡ane, KUD-a *MLADOST* iz MakreÅ¡ana, Crkvene opÅ¡tine MakreÅ¡ane i Kulturnog centra KruÅ¡evac.

U programu su, pored Ä•lanova KUD-a *MLADOST* iz MakrÅ¡ana, koji su izveli jednosatni kolaÅ¾ progrom sa folklorom, pesmom i narodnim obiÄ•ajima Å¾etve, nastupili i kruÅ¡evaÄ•ki pesnici: Ljubodrag ObradoviÄ‡, Jelena ProtiÄ‡-PetronijeviÄ‡, Tomislav SimiÄ‡ i Svetlana DjurdjeviÄ‡. Program je pratilo viÅ¡e stotina gledalaca, medju kojima su bili i zamenik predsednika skupÅ¡tine grada KruÅ¡evca SiniÅ¡a MaksimoviÄ‡ i Ä•lan Gradskog veÄ‡a KruÅ¡evca Ivan AksentijeviÄ‡.Â

KLADENAC SVETOG JOVANA

skriven od zla
u gori Mojsinjskoj
oduvek blista
i donosi spokoj

za umorne hlad
za Å¾edne iskustvo
duÅ¡i veÄ•nu mladost
telu novo Ä•uvstvo

sve vodu nekuda teku
misao srce ledi
a onda istekne u reku
koja koprenu izbledi

Â iza gora leluja Morava
krivinama mir da razlije
nemire zauvek uspava
i proÅ¡lost oku otkrije

osmesi posrebrili Å¡umu
sloboda izgledima mladi
i prateÄ‡i zvezdu svetu
usijane otkrovenjem hladi

skriven od zla
u gori Mojsinjskoj
zauvek blista
i donosi spokoj

(c) Ljubodrag ObradoviÄ‡

U PORTI SVETOG JOVANA

MoÅ¾da me spopalo
Leto u odlasku
MoÅ¾da miris pokisle trave
MoÅ¾da su mladi orasi
Raspukle kore
Pomogli da zaboravim
Surovo kruÅ¾enje
GodiÅ¡njih doba
U Crkvi Svetog Jovana
Na Dan usekovanja

Â Nema beÅ¾anja
Nema okretanja glave
Na drugu stranu
Prespavaj ovaj Å¾ivot
Ali on Ä‡e te stiÄ‡i udarcem
Kamenom koji koji te
Uvek nadje
UvekÂ saplete

I kad kiÅ¡a zastane
Nad portom
Tog dana
I kad ti nebo neÅ¡to
PoruÄ•uje

Budi na pravom mestu
U pravo vreme
MoÅ¾da
Ti se tajna otkrije

(C) Jelena ProtiÄ‡-PetronijeviÄ‡

Manastir Svetog Jovana u gori Mojsinjskoj u ataru sela MakreÅ¡ane

Otac Jakov

Publika je bila paÅ¾ljiva i brojna

Jelena ProtiÄ‡-PetronijeviÄ‡

Ljubodrag ObradoviÄ‡

UVEK SE VRAÄ†AM TEBI

Kada me pokapaju snegovi
Â bezumlja
Kada me Å¡Ä•epa kvrgava ruka
Â srama
Kada osetim da lagano ali sigurno
Â nestajem
da me nema
Â - vraÄ‡am se tebi

Kada mi zvezda sreÄ‡e okrene svoje
Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â lice
Kada sam na tronu okruÅ¾ena zaviÅ¡Ä‡u i
Â divljenjem
Kada napokon shvatim da i ja postojim
Â kao Å¡to ima
Zemlje i Sunca
Â - vraÄ‡am se tebi

I kada upoznam tajnu veÄ•ite
Â klice Å¾ivota

I kada se uzdiÅ¾em meÄ'u zvezde
Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â Â veÄ•nosti
I kada se tron ispod mene ruÅ¡i pod
Â razbesnelom bujicom
okrutnih udaraca sudbine
Â opet i zauvek
Â - vraÄ‡am se tebi

(C) Svetlana DjurdjeviÄ‡

NADAM SE

Srce me stalno vuÄ•e k tebi,
Dok pogled mutni po beznaÄ'u bludi,
Ta, to je, duÅ¡o, u prirodi ljudi,
Da ljube i pate, zaÅ¡to i ja ne bi?

Mislih da Ä‡u biti mnogo Ä•vrÅ¡e volje,
Jer sa tobom nemam Ä•emu da se nadam,
Da ljubim i patim i da tako stradam,
A ti da to ne znaÅ¡, to bi bilo bolje.

Ko i ja Å¡to patim, pati mnogo ljudi,
No u svakom biÄ‡u proveja nada
Da neÄ‡e morati do veka da strada,
I zato, kroz maÅ¡tu, ta nada se budi.

Da se nadam tebi, molim da dozvoliÅ¡
I ako ti srce ka mome priviri,
VideÄ‡eÅ¡ da duÅ¡a zanosno se Å¡iri,
A tada Ä‡eÅ¡, nadam se, moÄ‡i da me voliÅ¡.

(C) Tomislav SimiÄ‡

Najmladji pesnik

najmladi Ä•lanovi folklorne sekcije KUD-a *MLADOST* MakrÅ¡ane

Talenovane pevaÄ•ice

Manastir Svetog Jovana

Bunar u manastiru Svetog Jovana koji je inspirisao Ljubodraga ObradoviÄ‡a
da napiÅ¡e pesmu KLADENAC SVETOG JOVANA
Â

Panorama GORE MOJSINJSKE

Sveti Jovan Krstitelj

PREUZETO SA VIKIPEDIJE
Sveti Jovan Krstitelj se u hriÅ¡Ä‡anstvu smatra poslednjim od proroka koji su najavljivali dolazak spasitelja, a i jedini koji ga je video.

RoÄ‘en je pola godine pre Isusa Hrista (24. jun/ 7. jul, Ivandan). Svoje detinstvo i ranu mladost Sv. Jovan je proveo u poboÅ¾nom domu svojih starih roditelja - Zaharije i Jelisavete. BuduÄ‡i svesni velikog zadatka koji je pretstojao njihovom detetu, da bude preteÄ•a Mesijin, oni su dali zavjet Bogu: da Ä‡e im sin celog Å¾ivota biti nazorej (da Ä‡e Å¾iveti asketskim Å¾ivotom). Nazoreji su se obiÄ•no povlaÄ•ili u pustinju. Tako je i Sv. Jovan Å¾iveo u judejskoj pustinji, gde je postio (hranio se iskljuÄ•ivo medom od divljih pÄ•ela i biljkama) a uz sve to, Sv. Jovan je bio u danonoÄ‘nom molitvenom dodiru s Bogom i vrÅ¡io je svoje duhovno pripremanje Ñ•a veliki Ñ•adatak PreteÄ•e Mesijinog. Pozivao je ljude da se pokaju, jer se približilo carstvo nebesko. Mnogo naroda je dolazilo da ga sluÅ¡a, i kada bi Ä•uli Å¡ta on govori bilo bi im Å¾ao Å¡to su Boga vreÄ‘ali i kajali su se. Pokajnike bi sveti Jovan krstio u reci Jordan. VidevÅ¡i Isusa, Jovan reÄ•e: â€œti treba mene da krstiÅ¡, a ti dolaziÅ¡ meni?â€• (Matej 3;14), tada mu Isus odgovori: â€œpusti sada, jer tako treba da ispunimo svu pravednostâ€• (Matej 3;15). Posle ovoga Jovan pristade da krsti Isusa. On potopi Isusa u reku i krsti. A u trenutku, u kome je Isus po iÑ•vrÅ¡enom krÅ¡tenju izlazio iz vode, nebo se otvorilo i Duh Sveti u obliku goluba-simbola Ä•istote, bezezlenosti i svetosti- lebdeo je nad Njim, i Ä•ula se gromoglasna reÄ• VoÅ¾ija:"Ovo je sin moj ljubljeni, koji je po mojoj volji" (Mt.3, 16-17). Kroz taj Ä•in se pokaza i misija Hristova u svetu i put naÅ¡ega spasenja, jer Gospod uze grehe Ä•itavog Ä•oveÄ•anstva i pod njima umre (potapanje) i oÅ¾ive (izlazak iz vode).

Sveti Jovan PreteÄ•a zavrÅ¡io je svoj ovozemaljski Å¾ivot tako Å¡to mu je, na zahtev zle carice Irodijade, odseÄ•ena glava. Irodijada je bila majka lepe plesaÄ•ice Salome, koja je svojim plesom zaÄ•arala Iroda a ovaj je za uzvrat morao da joj ispuni svaku Å¾elju (jer su se tako dogovorili), pod majÄ•inim uticajem zatraÅ¾ila je Salome glavu Jovanovu, zbog prekora koji je on upuÄ‡ivao njenoj majci, jer se udala za cara Iroda, inaÄ•e brata njenog muÅ¾a Filipa, koji joÅ¡ beÅ¡e Å¾iv. Dan smrti Svetog Jovana obeleÅ¾ava se praznikom Usekovanje (29. avgust/ 11. septembar). Na taj praznik hriÅ¡Ä‡ani poste bez obzira u koji dan pada.

Zbog toga Å¡to je Jovanova glavna uloga u Å¾ivotu odigrana na dan Bojogavljenja, Crkva je od starine posvetila dan po Bogojavljenju spomenu njegovom. Za ovaj dan vezuje je joÅ¡ i dogaÄ‘aj sa rukom PreteÄ•inom. JevanÄ‘elist Luka poÅ¾eleo je da prenese telo Jovanovo iz Sevastije, gde je veliki prorok i poseÄ•en bio od Iroda, u Antiohiju, svoje rodno mesto. No uspeo je samo da dobije i prenese jednu ruku koja se u Antiohiji Ä•uvala do desetog veka, pa je posle preneta u Carigrad, odakle je i nestala u vreme Turaka. Sveti Jovan proslavlja se nekoliko puta u godini, no najviÅ¡e sveÄ•ara ima 20. januara. MeÄ‘u liÄ•nostima jevanÄ‘elskim, koje okruÅ¾avaju Spasitelja, liÄ•nost Jovana Krstitelja zauzima sasvim zasebno mesto, kako po naÄ•inu svoga dolaska u svet, tako i po naÄ•inu Å¾ivota u svetu, i po ulozi krÅ¡tavanja ljudi za pokajanje i krÅ¡tenja Mesije, i tako najzad po svome tragiÄ•nom izlasku iz ovog Å¾ivota. On je bio takve moralne Ä•istote da se, vaistinu, pre mogao nazvati angelom, kako ga Sveto pismo i naziva, nego li smrtnim Ä•ovekom. Od svih ostalih proroka sveti Jovan se razlikuje naroÄ•ito time Å¡to je on imao tu sreÄ‡u da je mogao i rukom pokazati svetu Onoga koga je prorokovao. Za ruku svetog Jovana priÄ•a se da ju je svake godine na dan svetiteljev arhijerej iznosio pred narod. Ponekad se ta ruka javljala raÅ¡irena, a ponekad i zgrÄ•ena. U prvom sluÄ•aju oznaÄ•avala je rodnu i obilnu godinu, a u drugom nerodnu i gladnu.

Srpska pravoslavna crkva slavi ga 7. januara po crkvenom, a 20. januara po gregorijanskom kalendaru. Crkva takoÄ‘e slavi i obretenje glave svetog Jovana Krstitelja.

NAPOMENA VIKIPEDIJE - Ovaj tekst ili jedan njegov deo
je preuzetÂ iz ohridskog prologa Nikolaja VelimiroviÄ‡a.

Manastir Svetog Jovana u gori Mojsinjskoj u ataru sela MakreÅ¡ane

IZVODI IZ MONOGRAFIJE *MANASTIR SVETOG JOVANA KRSTITELJA - MAKREÅ ANE*
koju je napisao Ljubodrag PetkoviÄ‡ (star 84 godine)

DanaÅ¡nja lokacija sela MakreÅ¡ana potiÄ•e iz 19. veka sa blagim pomeranjem, sa padina Mojsinskih planina ka tokovima dveju reka, Rasine i zapadne Morave. A u nedrima Mojsinja selo, nije ostavljalo, ma koliko se pomeralo, svoje svetinje-crkve i Manastire, ostaÅ¡e na istom mestu gde i potekoÅ¡e. Neke su ostajale u ruÅ¡evinama da u tragovima prkose vremenu i istoriji, druge su se pak iz ruÅ¡evina i pepela podizale i Å¡ireÄ‡i svoja krila Å¡to im ih Bog podari, Å¡titile svoje vernike i sluge BoÅ¾je.

MeÄ‘u ovim drugima je i Sveti Jovan Krstitelj, neraskidljivo vezan za selo MakreÅ¡ane i njegove Å¾itelje sa susedima.

Manastir Sveti Jovan iznedri Mojsinska planina u ataru sela MakreÅ¡ana, nadkrili se Manastir nad selo sa severoistoÄ•ne strane njegove da ga Ä•uva i Å¡titi: RastrgoÅ¡e se teÅ¾aci MakreÅ¡ana izmeÄ‘u plodnih njiva i polja, reke Rasine i Morave Å¡to im fiziÄ•ku hranu daju i Svetog Jovana Å¡to ih duhovno hrani i za Ä•udo na obe strane veoma veÅ¡to stiÅ¾u.

Usred Å¡ume Mojsinske planine na 2-3 kilometra od sela MakreÅ¡ana, a selo MakreÅ¡ane se nalazi na Å¡est kilometra od istoriskog KruÅ¡evca-grada Cara Lazara. Nalazi se manja zara van-dolina sa imenom Vodice. Dolina je okruÅ¾ena Å¡umom i zaÅ¡tiÄ‡ena od severnih i istoÄ•nih vetrova, otvorena samo prema zapadu, vidljiva samo iz vazduha, tu u zavetrini na suncu smestio se Manastir Sveti Jovan Krstitelj, na nadmorskoj visini 310 metara, na geografskoj duÅ¾ini 210 i 24', (dvadeset jedan stepen i dvadeset Ä•etiri minuta) na geografskoj Å¡irini 430 i 3T (Ä•etrdeset tri stepena i trideset i sedam minuta).

Sveti Jovan nije zaboravljen veÄ‡ ga obnovi Å¡e i podigoÅ¡e MakreÅ¡anci, moleÄ‡i se za spas srpa kog naroda, za svoj opstanak, zdravlje i napredak. ÄŒetiri su svetice danas delo njihovih ruku i blagodarja:

1. Crkva Sveta Nedelja - Ilija, izgraÄ‘ena 1885. godine
2.Crkva Sveta Bogorodica
3.Crkva Svetog Pantelejmona
4. Manastir Sveti Jovan

O mestu gde se smestio Sveti Jovan Krstitelj, sama prostorija gde se ponosno ucnravila Crkva zove se Vodice, po bogatim izvorima hladne i zdrave vode koja umorne i iznemogle okrepljuje i osveÅ¾ava. Od sela MakreÅ¡ana do Manastira Svetog Jovana stiÅ¾e se tvrdim makadamom koji vodi u dubinu Mojsinske planine.

Po nekim podacima, a i danas joÅ¡ Å¾ivim Å¾iteljima, ova planina u 19. veku bila je mesto gde su Ä•obani napasali svoja stada. BaÅ¡ na mestu gde je sada Crkva Sveti Jovan, okupljali su se Ä•obani i zabavljali raznim za ono vreme druÅ¡tvenim igrama. Nedaleko od zaravni bile su kolibe -pojate sa stokom, a oko samih Vodica pruÅ¾ali su se voÄ‡njaci, vinogradi, njive i livade.

PoÄ•etkom dvadesetog veka dolazi do prvog svetskog rata koji je odveo i borce iz MakreÅ¡ana, meÄ‘u onima koji su ostali Å¾ivi, bio je Soluna C MiloÅ¡eviÄ‡ Stanoje zvani (Bixara). Vratio se boleÅ¡ljiv, a posle svega preÅ¾ivljnog u ratu i sa poremeÄ‡enim snom. I u snu, i na javi Ä•esto je razmiÅ¡ljao o Vodicama i kao da mu se Ä•inilo da tamo vidi Crkvu, a onog dana kad bi zbog svakodnevnih seoskih poslova proÅ¡ao pored Vodica, on je noÄ‡u sanjao da na tom mestu traÅ¾i Crkvu.

u Crkvi svete Nedelje, tada je bio sveÅ¡tenik pop Jevta RadisavljeviÄ‡. Stanoje mu se obratio sa molbom za savet Å¡ta da radi. IsriÄ•ao mu je koje ga misli i kakvi snovi progone. SveÅ¡tenik Jevta mu je dao blagoslov i savet da potraÅ¾i to Å¡to ga u mislima muÄ•i. Stanoje je ozaren sveÅ¡tenikovom podrÅ¡kom, doÅ¡ao u Vodice i u blizini sadaÅ¡nje Crkve, ispod obale na 5 do 7 metara udaljenosti, prevrÄ‡uÄ‡i kamenje pronaÅ¡ao je ostatke predhodne Crkve, polutruo krst drveni, kandilo i ikonu koja je bila pocepa na i nejasna.Na raÅ¡iÄ•iÅ¡Ä‡enom temelju, na jednom od kamena Stanoje je postavio ispod jednog klena, krst, kandilo i ikonu. Tu su Ljudi dolazili i palili sveÄ‡e u prolazu ili o praziiicima-Svecima. Tako je to mesto sluÅ¾ilo kao CrkvaÂ¬Bogomolja oko 1921. godine. Prostor oko tog mesta -Crkve bio je rasÄ•iÅ¡Ä‡en od Å¾bunja i drveÄ‡a u veliÄ•ini veÄ‡e seoskog dvoriÅ¡ta, ulaz u Crkvu vodio je od glavnog puta niz jarugu, a izlaz je vodioÂ¬okrenut ka potoku Rakovac.

Negde oko 1930 godine, Crkva je premeÅ¡tena zbog nepristupaÄ•nosti iznad obale gde se i danas nalazi danaÅ¡nja graÄ‘evina.

Prvobitno je podignuta mala Crkvica, Ä•atmara (od drveta i blata-zemlje,na kameni temelj) sa krovom od Ä‡eramide, a unutra je imala potreban odgovarajuÄ‡i inventar, slike i ikone.

Prostor oko Crkve je ureÄ‘en, ograÄ‘en Å¾iÄ•anom ogradom i postavljena je kapija. Sada je to veÄ‡ liÄ•ilo na pravu Crkvu sa portom.

u crkvi su se palile sveÄ‡e za zdravlje i za pokoj duse, sada kada je Crkva ovako ureÄ‘ena, meÅ¡tani sela MakreÅ¡ana, a i okolnih sela poÄ•eli su masovno da poseÄ‡uju Crkvu, a posebno 7. jula po novom to jest 24. jula po starom kalendaru, kada Crkva slavi dan, roÄ‡enje Svetog Jovana Krstitelja, to je slava Crkve i toga dana se seÄ•e crkveni kolaÄ• i bira kolaÄ•ar za sledeÄ‡u godinu. u to vreme, toga dana na dan 7. Juli sluÅ¾bu su obavljale po dve kaluÄ‘erice, koje su dolazile iz manastira Svete Bogorodice, kao i pop Crkve iz Svete Nedelje.

NeÅ¡to kasnije uz crkvu je podignuta i graÄ‘evina od kamena sa strane, pokrivena crepom, koja je sluÅ¾ila kao pomoÄ‡na zgrada, ostava, a i za sklanjanje ljudi od kiÅ¡e pri posetama.

Malo kasnije uz Crkvu podignut je i kona k veliÄ•ine 6 h 12 metara, koji je imao veliku salu, malu kuhinju i ostavu, konak je bio graÄ‘en Ä•akmara-kovanice, sa temeljom od kamena, pod od betona, a krov pokriven crepom, konak je spolja i unutra bio okreÄ•en.

Kada je konak bio zavrÅ¡en, pripremljena je velika proslava, o kojoj su dugo priÄ•ali stariji ljudi. Posle sluÅ¾be u crkvi (koju je obavio pop Dragoslav VeljkoviÄ‡) i napolju seÄ•enje slavskog kolaÄ•a i izabiran kolaÄ•ar za iduÄ‡u godinu, bilo je veselo, igralo se do uveÄ•e, harmonikaÅ¡ je bio Rada Borin, Sida i Branko Ä•ela su prodavali limunadu, a Livonja bombone, prisutnost je bila velika, doÅ¡li su ljudi sa strane i okolnih sela.

Oko izgradnje Crkve, pomoÄ‡ne zgrade i konaka najviÅ¡e je bio angaÅ¾ovan i rukovodio poslovima Ä•ovek koji je i pronaÅ¡ao prva obeleÅ¾ja Crkve MiloÅ¡eviÄ‡ Stanoje. Njemu su pomagali meÅ¡tani sela, majstori raznih profila oko izgradnje, a posebno njegov sin Å½ivadin, koji je u to vreme bio dobar zidar.

Stanoje MiloÅ¡eviÄ‡ je Å¾iveo priliÄ•no dugo, na sreÄ‡u naÅ¡eg sela MakreÅ¡ana, jer je za veru i pravoslavlje puno uÄ•inio, roÄ‘ je 1887. god, a umro 1976. godine. Bio je oÅ¾enjen, imao je troje dece: dva sina (Sandu i Å½ivadina i Ä‡erku DuÅ¡anku), bio je pismen i poboÅ¾an Ä•ovek.

Posle napred navedenih radova oko crkve i radovanja zbog svega uraÄ‘enog dolazi drugi svetski rat Ä•emer za naÅ¡u zemlju, Manastir Sveti Jovan i njegov prostor postaje utoÄ•iste za narod koji se sklanjao od neprijatelja, dalje od sela.

Kad se zavrÅ¡io drugi svetski rat i naÅ¡a domovina postala slobodna Manastir Sveti Jovan postaje joÅ¡ poseÄ‡eniji. Na ime praznika Crkveni Sveti Jovan Krstitelj se poklapa sa drÅ¾avnim praznikom Srbije 7. juli koji je proglaÅ¡en za dan ustanka u novoj Jugslaviji. Tako je toga dana poÅ¡to se nije radilo Crkva Sveti Jovan bila masovno poseÄ‡ivana.

Ispostavilo se da je postojeÄ‡a mala Crkva-Ä•atmara bila mala nedovoljna za posetioce (u njoj su mogli da stanu desetak ljudi) pa se ukazala potreba za izgradnjom veÄ‡e Crkve. Opet Stanoje stupa u akciju. Sprema-peÄ•e ciglu za svoju kuÄ‡u, i uz to za novu Crkvu izpeko je oko 7-8 hiljada cigli. MeÅ¡tani sela MakreÅ¡na su mobom izvezli ciglu za Crkvu zapreÅ¾nim kolima (sve uz brdo volovima i kravama) koje su vukle kola, a ljudi podupirali i gurali kako bi pomogli, jer je uspon bio priliÄ•no veliki. Cigla je smeÅ¡tena u pomoÄ‡nu zgradu da cigla ne pokisne, ali na Å¾alost ona je Ä•ekala dosta dugo.

Posle drugog svetskog rata, svojom liÄ•nom Å¾eljom i od strane Crkvenih vlasti postavljen je kaluÄ‘er Lukijan, da brine o ManastiruÂ¬Crkvi Sveti Jovan. Deda Stanoje, Lukijan i predstavnici Manastira Sv. Bogorodice dogovore se da dovedu desetak majstora i iskopaju temelj za novu i veÄ‡u Crkvu. KaluÄ‘er Lukijan, je prikupio novac od ljudi iz sela na dobrovoljnoj osnovi. Majstore i obiÄ•nu radnu snagu su seljaci takoÄ‘e davali dobrovoljno. Radili su svi po nekom redosledu o Ä•emu je vodio raÄ•una Lukijn.taj Lukijan (Svetomir PavloviÄ‡) je u nedostatku novca prikupljenog za izgradnju, prodavao svoje njive da bi podmirio troÅ¡kove oko izgradnje Crkve. Veliku zahvalnost duguje

selo MakreÅ¡ane Lukijanu i Å¾iteljima sela.

Nova Crkva je sagraÄ‘ena od tvrdog materijala, omalterisana i okreÄ•ena. UnutraÅ¡njost Crkve sreÄ‘uju i ukraÅ¡avaju majstori, umetnici, a ikonostas su izradili PavloviÄ‡ Miroslav i CvetkoviÄ‡ Dragoslav entuzijasti umetniÄ•ki nastrojeni. Konstrukciju prozora i vrata izgradio je od gvoÅ¾Ä‘a JovanoviÄ‡ Milivoje, a staklo postavio Toma MiloradoviÄ‡-traksler. Svi su oni iz MakreÅ¡ana. TakoÄ‘e su iz MakreÅ¡ana desetak majstora zidara koji su radili dobrovoljno na izgradnji Crkve. MAJSTORI:UroÅ¡eviÄ‡ Å½ivko - zidar, MarkoviÄ‡ Svetomir, MilivojeviÄ‡ Mile, PetkoviÄ‡ Timotije , OgnjanoviÄ‡ Dragan 6.MiloÅ¡eviÄ‡ Å½ivadin. 7.PetkoviÄ‡ Dragoslav , Bilo je viÅ¡e desetina ljjudi koji su radili kao obiÄ•na radna snaga, na dobrovoljnoj osnovi kao pomoÄ‡.

Pored Crkve je preureÄ‘ena i podeÅ¡ena postojeÄ‡a sala sa nameÅ¡tajem, ona danas sluÅ¾i za proslave praznika i zt' doÄ•ek srpske nove godine i za proslavu BoÅ¾iÄ‡a, paljenja Badnjaka.

ZahvaljujuÄ‡i deda Stanoju MiloÅ¡eviÄ‡u i Lukijanu, kaluÄ‘eru, selo MakreÅ¡ane je dobilo joÅ¡ jednu svoju Sveti cu.

Kada je deda Stanoje iznemogo-ostareo, obavezu oko Ä•uvanja i voÄ‘enja brige oko Manastira i Crkve Svetog Jovana, predao crkvenom odboru 1970. godine, a on se upokojio 1976. godine. Crkveni odbor sa kaluÄ‘erima koji su u manastiru, i danas brinu o njemu.

PREMA EVIDENCIJI KALUÄ•ERI I OSTALI KOJI SU BILI U MANASTIRU

- - Jovan VukojeviÄ‡ (kaluÄ‘er) iz MakreÅ¡ana.
- - Pera agronom, penzioner, iz KruÅ¡evca, nije mogao da Å¾ivi u gradu, doÅ¡ao ovde u prirodu, imao stalne posete.
- - Lukijan, Svetomir PavloviÄ‡, kaluÄ‘er iz MakreÅ¡ana.
- - Povremeno i za vreme slavlja, dolazile su i KaluÄ‘erice iz Bogorodice

- - Simeon, NebojÅ¡a MuÅ¾eka, KaluÄ‘er, umro, sahranjen ovde u porti.
- - Jeromonah Jakov SimiÄ‡, KaluÄ‘er, doÅ¡o posle Simeona, koji je preuzeo upravu u manastiru i sada je ovde. Manastr i Crkva se do sada nalazila na privatnom zemljiÅ¡tu Radomira DavidoviÄ‡a, koje je on poklonio crkvi.

Za vreme boravka ovde oca Simeona u Manastiru Sv. Jovan od 1997. do 2009. godine, uz njegovo veliko zalaganje i trud, zapoÄ•eto je i stavljeno pod krov zdanje Manastirskog kona ka, po projektu preduzeÄ‡a za projektovanje "Grapit" koji je uradio projektant Zoran MarinkoviÄ‡. Smrt je preduhitrila oca Simeona i omela u nameri da svoju zamisao privede kraju. KaluÄ‘er Jakov SimiÄ‡ koji je u Manastiru od jula 2009. godine, otac Simeon uz pomoÄ‡ crkvenog odbora, ali i dobrih ljudi, radi na daljem zavrÅ¡etku konaka, dovoÄ‘enju struje i vode do objekta, kao i izgradnju odgovarajuÄ‡eg prilaza do Manastira.

napisao Ljubodrag PetkoviÄ‡ (star 84 godine)